

Sygn. akt VIII Ka 576/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Krzysztof Kamiński

Protokolant: Aneta Chardziejko

w obecności prokuratora Wiesławy Sawośko-Grębowskiej, po rozpoznaniu w dniu 3 września 2013 r. sprawy W. K.oskarżonego o czyn z art. 178a§1 k.k. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Siemiatyczachz dnia 8 maja 2013 r. (sygn. akt VIII K 77/13):

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że z orzeczonego w pkt. V części dyspozytywnej zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyłącza pojazdy mechaniczne kategorii „T”.

II. W pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i obciąża nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W. K.został oskarżony o to, że w dniu 13 lutego 2013 roku około godziny 11.20 na trasie (...) (...)– (...)gmina (...)w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki (...)o numerze rejestracyjnym (...)będąc w stanie nietrzeźwości 1,50 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. o czyn z art. 178a§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 8 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 77/13 oskarżonego W. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 (trzy) lat;

Na podstawie art. 71§1 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 60 (sześćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł;

Na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie III kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 13 i 14 lutego 2013 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

Na podstawie art. 42§2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwa) lat;

Na podstawie art. 63§2 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w pkt V zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 lutego 2013 roku do dnia 8 maja 2013 roku;

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł. tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) zł.

Powyższy wyrok, na mocy art. 425 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym obrońca oskarżonego i na mocy art. 427§2 k.p.k. i art. 438 pkt 4 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, bez rozważenia możliwości wyłączenia spod tego zakazu pojazdów kategorii „T” skutkującego niemożnością dalszego prowadzenia przez oskarżonego posiadane gospodarstwa rolne, ograniczając tym samym w sposób znaczny możliwości finansowe podsądnego, podczas gdy z uwagi na jego uprzednią niekaralność, właściwości i warunki osobiste wystarczającym do spełnienia celów kary będzie orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów z wyłączeniem środków transportu do prowadzenia których uprawnia kategoria „T”.

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

-zmianę zaskarżonego wyroku w pkt V poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z wyłączeniem pojazdów objętych kategorią „T”.

Ponadto na podstawie art. 452§2 k.p.k. wniósł o dopuszczenie dowodu z następujących dokumentów:

-decyzji Wójta Gminy (...)o wymiarze podatku rolnego za rok 2013

-decyzji Wójta Gminy (...)o wymiarze podatku rolnego za rok 2013 na okoliczność posiadania i prowadzenia przez oskarżonego gospodarstwa rolnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Należy zgodzić się z apelującym, że Sąd I instancji koncentrując się na wymiarze środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie przeanalizował okoliczności mających wpływ na zakres w/w środka. W konsekwencji tego, w realiach niniejszej sprawy, orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który nosi cechy rażącej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k.

Dokonując oceny kwestionowanego rozstrzygnięcia nie sposób pominąć kilku istotnych okoliczności podnoszonych w apelacji.

Przede wszystkim należy zgodzić się z apelującym, że przedmiotowy czyn był zdarzeniem epizodycznym w nienagannym dotychczas życiu oskarżonego (W. K. nie był karany sądownie) oraz, że prowadził on samochód m-ki (...)na drodze bocznej, o małym natężeniu ruchu (niewątpliwie przekłada się to na stopień zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym). Okoliczności te nie są najistotniejsze z punktu widzenia zakresu omawianego środka. Istotne jest natomiast to, że W. K. jest rolnikiem i prowadzi gospodarstwo rolne o pow. ok. 14 ha. Praca na roli stanowi jego jedyne źródło utrzymania. Orzeczenie w tych okolicznościach zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wszystkich kategorii, de facto ograniczy mu w stopniu znacznym możliwość wykonywania zawodu. Rozstrzygnięcie takie nie tylko wykracza poza stopień winy oskarżonego, ale nadto, zważywszy, że W. K. kierował pojazdem (samochodem osobowym) należącym do innej kategorii, podważa też celowość w/w środka.

Wskazać należy, że obowiązek orzekania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec sprawcy przestępstwa polegającego na kierowaniu w stanie nietrzeźwym pojazdem mechanicznym, jest ściśle powiązany przede wszystkim z rodzajem pojazdu, jaki prowadził. Kierując pojazdem określonego rodzaju sprawca nadużył uprawnień do prowadzenia takich właśnie pojazdów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2007 r., III KK 145/07, LEX nr 296730).

W tym stanie rzeczy orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych należało uznać za rażąco niesprawiedliwe.

Dlatego należało orzec, jak w pkt. I sentencji niniejszego wyroku.

Nie stwierdzając innych uchybień w zaskarżonej części (zgodnie z treścią art. 447§2 k.p.k. apelację co do kary uważa się za zwróconą przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych), zważywszy, że kara w pozostałym zakresie realizuje wszystkie wymogi określone w art. 53§1 i 2 k.k., orzeczono jak w pkt. II sentencji niniejszego wyroku.

Na mocy art. 624§1 k.k. w zw. z art. 634 k.p.k. – ze względów słusnościowych (apelacja została uwzględniona w całości) – zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.